

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Compendium Qvæstionvm Regvlarivm R. admodum P.
Emanuelis Roderici Lusitani, S. T. Lectoris Prou. S. Iacobi
Reg. Obseru. Ordin. Mino. Diffinitoris**

Rodrigues, Manuel

Lvgdvni, 1621

Benefactores.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41743

BENEFACTORES. 37
esset secundum ipsam regulam a. 8.
Vide Obedientia.

Si regularis sit exemptus ab Ab-
bate, ut pote quia habet beneficium
alteri subiectum, acquirit suæ Ec-
clesiæ, alias Monasterio. Quod si di-
ctum beneficium non sit Abbati
pleno iure subiectum, nequit ipse
Abbas eum cogere, ut ad claustrum
reuertatur, vel illum amouere, vel
præcipere, ut de pertinentibus ad
idem beneficium, hoc vel illo modo
disponat. *art. 7.*

BENEFACTORES.

Vide Hospitales.

Benefactoribus, quæ talibus ne-
quit quisquam molestus esse.
Item nec in eos ferri potest ex-
communicatio, ob conuersationem
cum Fratribus iuxta plurimum Pon-
tificum indulta. Quod si actu fra-
tribus ministrent, aut maneant in-
tra septa Monasterij, sub obedientia
Prælatorum, eximuntur ab Episco-
porum iurisdictione, per *Concil. Trid.*
tom. 1. q. 33. art. 1.

Prælati Ordinis per Concessio-
nem *Vrbani V.* imò secundum ius
commune, ut probat *Corduba l. 5.*

¶ 3 *quæst.*

38 BENEFACTORES.

quest. 7. & est communior possunt concedere benefactoribus, quoad vim satisfactoriam & meritoriam, communicationem suffragiorum, indulgentiarum, & bonorum spiritualium suorum inferiorum: eo enim ipso, quo curæ Congregationis præficiuntur, censentur habere authoritatem dispensatiuam communium bonorum Communitatis; nec per hoc minuitur valor operum ex pluribus communicantibus, quatenus sunt meritoria, sed bene quatenus sunt satisfactoria, sed nec ex hac applicatione fit deterior Religiosorum, quàm aliorum conditio. *art. 2. & 3.*

Ad horum maiorem intelligentiam notandum, communium bonorum Congregationis duplicem esse communicationem, satisfactoriam videlicet, & meritoriam. Satisfactoria numquam potest applicari cuiquam, nisi per expressam intentionem facientis, aut eius Superioris. Meritoria autem sine vlla intentione facientis applicatur omnibus in gratia existentibus propter communionem Sanctorum. *art. 2.*

Licet

BENEFACTORES. 39.

Licet possit applicari alicui in particulari, cui proderit ad varia beneficia obtinenda per viam impetrationis de congruo. *art. 3.*

Prælatus, sicut & Papa, potest quoad vim satisfactoriam ea dumtaxat Fratrum bona, quæ aliàs cederent in thesaurum suæ Communitatis, ut sunt quæ fiunt in communi, aut per iniunctionem Prælati, aut quæ fiunt intentione communi, vel superfluunt facientibus, nisi ipsi consenserint: habent enim solum auctoritatem dispensatiuam circa superflua. Quoad vim autem meritoriam, possunt omnia omnino, cum inde nil detrimenti accipiant inferiores, sed per hoc eorum conditio melior euadat. *art. 4.*

Prælatus & subditus possunt quoad satisfactionem applicare bona, opera præsentia & futura tantum, quia præterita iam sunt reclusa in communi Ecclesiæ thesauro sub Papæ dispensatione, non autem suspensa aut reseruata in aliquo thesauro particulari: non enim plures sunt thesauri distincti pro hac & illa Ecclesia particulari: sed vnus tantum

C 4 pro

40 BENEFACTORES.

pro tota Ecclesia Romana: at quoad vim meritoriam potest quisque, etiam præterita, applicare, cum merita non reponantur in communi thesauro Ecclesie. *art. 5.*

Benefactores habentes à Prælatiſ communicationis literas, in quantum tales participant pro rata, id est, prout plus aut minus dant secus est, si illas habeant intuitu solius charitatis ad beneplacitum Prælati: tunc enim valebit talis concessio seu communicatio secundum intentionem illius quoad vim satisfactoriam & meritoriam. *art. 6.*

Hæc communicatio plurimum differt à communicatione indulgentiarum. Primo enim non vtuntur Superiores iurisdictionis clauæ, sed authoritate naturali, nec remittunt pœnas peccatorum. Item hæc communicatio non fit de thesauro infinito Ecclesie, sed de limitatis, propriisque aliorum bonis. Tertio nõ liberat hominem in foro Ecclesie, neque sæpe in foro Dei, à pœnitentiis iniunctis pro peccatis ob exiguitatem suam, quandoquidem hæc merita non sint infinita. Et tandem
indul

B E L L V M. 41

indulgentia valet tantum ad satisfacti-
onem pœnarum, hæc autem com-
municatio etiam ad impetrationem
bonorum confert. *art. 7.*

Ex dictis sequitur; dictam con-
cessionem non reuocari per *Bullam*
Cruciatae, cum non fit merum pri-
uilegium, nec abrogari per *Pium V.*
prohibentem quæstuaras Indulgen-
tias, cum hæc (vt dictum est) ab illis
plurimum discriminetur. *ibid.*

B E L L V M.

IN bello iniusto exhortatio ad pu-
gnam inducit irregularitatem, nõ
autem in iusto, in quo ob commune
Catholicae fidei bonum dispensat
Ecclesia: licet talis exhortatio sit
causa multarum occisionum. Nec
refert, quod tales occisiones inten-
dant virtualiter, modo non actuali-
ter. Et ad tollendos scrupulos, *Greg.*
XIII. declarauit posse liberè Iesui-
tas hortari Hispanos in Indiis ad
fortiter dimicandum sine timore ir-
regularitatis, dummodo non ferant
arma, *tom. 1. quæst. 32. art. 1.*

C S R O